

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Løfterne om skattelettelser har været utallige og er udstedt på stribe som dækningsløse checks.

Den form for uholdbare løfter, som den realøkonomiske situation ikke tillader at realisere, har Socialdemokratiet ingen interesse i at deltage i.

Derfor er beslutningsforslaget bygget op i to dele. Første del fremskaffer finansieringen, og anden del anvender provenuet i den takt, som pengene fremkommer.

Der er altså ikke med forslaget lagt op til en finanspolitisk lettelse, men til en omlægning af skattebyrden, som betyder lettelse for gruppen af erhvervsaktive med mellemindkomster. Lettelsen bliver modsvaret af beskættning af fortjenester, som i dag er enten fuldstændig skattefrie eller meget lavt beskattet.

Det er afgørende, at finansieringen ikke sker ved at tage fra de grupper, der slet ikke får gavn af lettelserne.

De områder, som foreslås underlagt en skærpet beskatning, afkaster typisk fortjenester til samfundsgrupper med store formuer og stort privatforbrug. Derfor vil den foreslåede omlægning reelt forbedre progressionen i skattesystemet, selv om provenuet anvendes til at lette 6 pct.-skatten.

For Socialdemokratiet har det i øvrigt aldrig været en målsætning, at progressionen skal sætte ind på så tidligt et tidspunkt, som det rent faktisk sker i øjeblikket med 6 pct.-skatten.

Tværtimod var det socialdemokratiske udgangspunkt for skattereformforhandlingerne i 1985, at tilægsskatten først burde starte ved en bruttoindkomst på ca. 200.000 kr. (1985-priser).

Når 6 pct.-skattens bundfradrag dengang blev fastsat så forholdsvis lavt, var det alene for at fremskaffe økonomisk dækning for de omlægnings, som aftales i skattereformen.

Forslagsstillerne har ikke lagt sig fast på, hvor meget 6 pct.-skattens bundfradrag kan løftes år for år. Årsagen hertil er, at det må afhænge af, hvordan de enkelte forslag, som skal finansiere lettelsen, bliver

udformet. Den konkrete udformning – ikke mindst ikrafttrædelsesbestemmelserne – vil være afgørende for størrelsen af det frembragte provenu og den takt, hvormed det fremkommer.

Når virkningen af forslaget er slået fuldt igennem, vil det kun være de omkring 200.000 skatteydere, som har de største bruttoindkomster, som vil være omfattet af 6 pct.-skatten. Også de højeste indkomster vil få fuld gavn af lempelsen i den udstrækning, hvor de ikke udnytter retten til at overføre uudnyttet bundfradrag fra en ægtefælle.

En forhøjelse af det eksisterende bundfradrag til ca. 300.000 kr. skønnes at koste ca. 5 mia. kr. under forudsætning af, at den nuværende ret til overførsel af uudnyttet bundfradrag mellem ægtefæller afvikles.

På den måde, som beslutningsforslaget er udformet, vil lettelserne i 6 pct.-skatten tilfalde alle, som er omfattet af denne skat. Ved at løfte bundfradraget opnår man, at de lavere mellemindkomster får den fulde fordel af lempelserne, og at de herigennem opnår en forholdsmæssig større lettelse end de højeste indkomster.

Nettolettelsen vil afhænge af, om man bliver berørt af de nye skatter, som skal finansiere omlægningen, og af, om man hidtil har anvendt retten til at overføre uudnyttet bundfradrag til en ægtefælle.

Forslaget vil ikke berøre »ikke gifte« personer med en bruttoindkomst på under 155.000 kr. og ægtepar med en brutto-husstandsindkomst på under 310.000 kr. (1991-indkomster).

Mellem en tredjedel og halvdelen af alle erhvervsaktive vil således ikke få gavn af en fjernelse af 6 pct.-skatten.

Derfor er det også uden hold i virkeligheden at fremstille netop 6 pct.-skatten som mulig fødsels hjælper ved de kommende overenskomstforhandlinger.

De i forvejen snævre rammer, som er til rådighed for overenskomstparterne, kan ikke yderligere indsnævres med den begrundelse, at den halvdel af de erhvervsaktive, som tjener mest, vil få skattelettelser.

Det er naivt at tro på, at de lavestlønnede og de med lavere mellemindkomster vil vise særlig tilbage-